

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 163 af 18. Maj 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 367).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Ændringer i Svangerskabsloven, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det høje Folketing. Lovforslaget gaar i Virkeligheden kun ud paa, at Seksualklinikerne ikke skal træde ud i Livet. Begrundelsen for Lovforslagets Fremsettelse er givet ved de Udtalelser, som blev fremsat af min Kollega Socialministeren ved Behandlingen af Lovforslaget om Mødrehjælpsinstitutioner. Jeg kan derfor fatte mig meget kort. Mødrehjælpsinstitutionerne vil jo komme til at overtage den ene af de Opgaver, der ifølge Svangerskabsloven var tillagt de i § 9 omhandlede Seksualkliniker. Den anden Opgave var Vejledning i Seksualhygiejne. Dette Spørgsmaal er omtalt i Befolkningsskmissionens Betænkning, og det fremhæves her, at Oplysning herom bør gives i to Hovedformer, dels som almindelig Oplysning gennem Pjecer, Foredrag, Undervisning o. lign., dels som individuel Vejledning. Svangerskabsloven giver imidlertid kun Regler for den individuelle Vejledning, og denne Vejledning foreslaar Befolkningsskmissionen, efter min Mening med Rette, henlagt til Sygehusene, men da Hospitalsvirksomhed henhører under Indenrigsministeriet, bliver der efter det saaledes passerende intet tilbage paa dette Omraade for en Lov om Svangerskab, der henhører under Justitsministeriet. Regeringen har derfor ment,

at disse Klinikker ikke burde oprettes, og at man maatte overlade til Mødrehjælpsinstitutionerne at varetage Opgaverne, saaledes som jeg nu har skildret dem, bortset fra den Vejledning i Seksualhygiejne, der muligt kan blive Tale om; men dette maa henhøre under Sundhedsautoriteterne.

Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Thomsen: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag, der jo, som det fremgik af den højtærede Justitsministers Tale, har til Formaal fra Svangerskabsloven at fjerne alle Bestemmelserne om de i § 9 omhandlede Klinikker og i Svangerskabslovens § 2 at erstatte disse Klinikker med Mødrehjælpsinstitutioner. Befolkningsskmissionens tredie Betænkning deler de Opgaver, som var tillagt Svangerskabslovens Klinikker, saaledes at den mest omfattende og betydningsfulde Del, nemlig Raad, Vejledning og Hjælp til svangre Kvinder, henlægges under Mødrehjælpsinstitutioner. Lovforslaget om disse er jo nu her i Tinget behandlet med almindelig Tilslutning og kan inden længe ventes vedtaget. Klinikernes anden Opgave, Vejledning i Seksualhygiejne, tænkes derimod løst ved Sundhedsautoriteternes Foranstaltning, eventuelt gennem en særlig Lovgivning. Svangerskabslovens Klinikker er derved overflødiggjort, og jeg kan da paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget om deres Forsvinden, saaledes som det foreligger i det høje Landsting. Jeg hilser denne Løsning med stor Tilfredshed og kan ikke andet end glæde mig over det Resultat, der nu er naaet med Hensyn til Svangerskabslovgivningen, særlig med Henblik paa den Situation, der forelaa, efter at den store Svangerskabskommissions Forslag til Svangerskabslovgivning var fremkommet. Med denne Begrundelse gør jeg som Tø: Jeg græder med tørre Øjne.

Esther Malling Pedersen: Naar man har kæmpet saa stærkt og maalbevidst mod en Ting, som vi fra Venstres Side har kæmpet mod Oprettelsen af Seksualkliniker, siger det sig selv, at man med Glæde og Tilfredshed hilser Bestemmelser, der